

andret. Man ved f.eks., at denne her unionsforfatning kommer til at betyde mere oprustning, kommer til at betyde en fælles europæisk våbenindustri. Det fremgår jo fuldstændig af traktaten, medmindre man har den helt særlige opfattelse, at militærkapacitet kan øges og øges og øges år for år uden at koste nogen penge.

Der er andre ting, der ligger fast. Jeg synes, at på et eller andet tidspunkt, når tingene summer sig op, må SF jo også kunne gøre sin stilling klar og sige, om man kan støtte det her, hvis det f.eks. ikke engang bliver sådan, at hvert land får en kommissær, om man synes, at det er en afgørende betingelse.

Jeg synes også, det må være rart for statsministeren at vide, om det er noget afgørende for SF, eller om det er noget, der ligesom kan forhandles bort med SF, når han kommer hjem fra topmødet. Så jeg synes, at man skulle prøve at tage stilling til det.

Jeg vil håbe, at fru Anne Grete Holmsgaard i sin besvarelse i hvert fald vil komme lidt nærmere ind på, om det er noget, der er meget afgørende for SF.

Så vil jeg bare lige til sidst sige, at da jeg læste hr. Holger K. Nielsen, havde jeg en ufattelig god dag og ikke en dårlig dag. Jeg havde en ufattelig god dag, og derfor var jeg i stand til at læse præcis, hvad han snakkede om, nemlig en *dansk* kommissær for at vinde en *dansk* folkeafstemning, men jeg er glad for den der lidt mere internationalistiske fortolkning, som fru Anne Grete Holmsgaard leverer.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at statsministeren fuldstændig har forstået, hvilken betydning det her har for SF.

Så vil jeg godt sige, at det jo er tydeligt i det, hr. Søren Søndergaard siger, at Enhedslisten og vi altså faktisk læser både traktatudkastet og de forudgående traktater på en meget forskellig måde, når det handler om militærkapacitet.

Hvis vi går tilbage til Maastrichttraktaten, så stod der faktisk i Maastrichttraktaten, at den fælles forsvarspolitik kan udvikle sig til et fælles forsvar. Punktum.

Det blev så blødt op i Amsterdamtraktaten, hvor det blev præciseret, at hvis det skulle ske, så var den klare forudsætning enighed, altså voret. Herefter skete der jo det, at ideen om EU-hæren for alvor blev bombarderet, da Frankrig

og Storbritannien gik sammen i slutningen af 1990'erne. Da fik den virkelig dødsstødet.

Vi har jo sagt meget klart, at vi er imod en EU-hær. Vi har også sagt meget klart, at vi er vilige til at forhandle om forsvarsforbeholdet under den forudsætning, at vi får den danske regering til at sige, at den ikke vil gå med til en europahær. Det er der jo mulighed for, fordi det er under enstemmighedsprincippet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var et glimrende indlæg fru Anne Grete Holmsgaard holdt, og jeg var enig i fantastisk mange af detaljerne, men har et enkelt spørgsmål.

Til slut i sit indlæg sagde fru Anne Grete Holmsgaard, at det var et krav fra SF, at man skulle have en demokratisering af EU, og så var der ikke flere detaljer om, hvordan det skulle ske.

Nu har vi talt meget om suveræne lande, demokratisk valgte kommissærer og andre interessante ting i løbet af debatten i dag, så jeg vil gerne høre: Hvad forestiller SF sig egentlig af yderligere demokratisering end det, der allerede er i forvejen?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg beklager, at jeg ikke fik sagt mere om det, men den røde lampe lyste faretruende op i mit ansigt.

Jeg vil sige, at der er et stykke vej at gå endnu i forhold til gennemsigtigheden i EU's system. Jeg tror ikke, jeg formulerede det som et krav, men som noget, der er vigtigt for os. Det er vigtigt for os at få øget den gennemsigtighed.

Så er det også vigtigt for os, at vi på nationalt plan får øget gennemsigtigheden i behandlingen af de EU-sager, der går gennem det her Folkeeting. Der har vi jo tidligere foreslået, at sagerne skal substansbehandles i de enkelte fagudvalg. Det ønsker vi af flere årsager, både fordi det er der, der er den største viden om det, fordi vi tror, at man kan komme tidligt ind i fasen, har bedre mulighed for at komme ind i selve behandlingen, og fordi vi dermed får mulighed for en større åbenhed i de her sager.

Kl. 16.20

Vi erkender blankt, at det ikke er let at skabe denne her åbenhed. Jeg tror faktisk, at et af de allerstørste problemer ligger i at få skabt en europæisk offentlighed, sådan at vi ikke kun op-